

Vstup

1. Všichni jsme dě - ti, dě - ti Bo - ží, ať je kdo mla - dý

ne - bo stár, z Ot - co - vy ru - ky při - ja - li jsme

svůj ži - vot ja - ko z lás - ky dar. z Ot - co - vy ru - ky

při - ja - li jsme svůj ži - vot ja - ko z lás - ky dar.

2. A Pán v nás dovrší, co začal,
je strážcem našich kroků všech.
[: Ve vlnách času, v bouřích zkoušek
je jistý cíl a pevný břeh. :]

4. Až slovem plným síly, moci,
zeptáš se Pane, vyznám rád
[: a odpovím ti na pozvání:
Tobě chci žít i umírat. :]

Před evangeliem

3. Blažení plačící a chudí,
ty bude těšit Ježíš sám.
[: Pevněji obejmou své kříže
a řeknou: Vůle tvá se staň! :]

K udělování pomazání

5. Skloň se k nám, Pane, vztáhni ruku
k doteku božské posily.
[: Nad naší bídou vyřkni slovo,
po němž i mrtví ožili. :]

6. I já tě vyhlížím a volám:
Smiluj se, Pane, nade mnou.
[: Olejem svatým v pomazání
vtiskni mi pečeť tajemnou. :]

8. Všechno, co, Pane, ještě zbývá
do plné míry útrap tvých,
[: chcem ve tvé síle k spáse světa
na vlastním těle doplnit. :]

10. Jak toužím jíst a pít z tvých darů!
Otvírám srdce, ústa svá.
[: Kéž moje duše tebou roste,
když síly těla ubývá. :]

Obětní průvod

7. Kdo nezná oběť, nezná lásku,
neobstojí, až přijde soud.
[: Chcem živé dary vlastních srdcí
ti k proměnění nabídnout. :]

Přijímání

9. Den za dnem můj život lidský,
krok za krokem se blíží cíl.
[: Večer své děti volá Otec
domů, kde stůl jim připravil. :]

Závěr

11. Buď dobré mysli, dcero, synu,
pevně tě drží ruka má.
[: Nezajde slunce za tvůj obzor,
nepohltí tě hrobu tma. :]

12. Nekončí život těm, kdo věří;
můj Pane, díky, že tě znám.
[: V slabosti naší zjev svou sílu,
Ježíši věrný, pomoz nám! :]

Vstup 2

2. A Pán v nás do - vr - ší, co za - čal, je strážcem na - šich

kro - ků všech. Ve vl-nách ča - su, v bou - řích zkou - šek

je jis - tý cíl a pev - ný břeh. Ve vl-nách ča - su,

v bou - řích zkou - šek je jis - tý cíl a pev - ný břeh.

Před evangeliem

3. Bla-že-ní pla - čí - cí a chu - dí, ty bu-de tě - šit

Je - žíš sám. Pev - ně - ji o - bej - mou své kří - že

a řeknou: Vů - le tvá se staň! Pev - ně - ji o - bej -

mou své kří - že a řeknou: Vů - le tvá se staň!

Před evangeliem 2

4. Až slovem pl - ným sí - ly, mo - ci, ze-ptáš se Pa - ne,

vy - znám rád a od-po - vím ti na po - zvá - ní:

To - bě chci žít i u - mí - rat. a od-po - vím ti

na po - zvá - ní: To - bě chci žít i u - mí - rat.

K udělování pomazání

5. Skloň se k nám, Pa - ne, vztáh - ni ru - ku k do-te-ku bož - ské

po - si - ly. Nad na - ší bí - dou vyř - kni slo - vo,

po němž i mrt - ví o - ži - li. Nad na - ší bí - dou

vyř - kni slo - vo, po němž i mrt - ví o - ži - li.

K udělování pomazání 2

6. I já tě vy - hlí - žím a vo - lám: Smi-luj se, Pa - ne,

na - de mnou. O - le-jem sva - tým v po - ma - zá - ní

vtis - kni mi pe - čeť ta - jem - nou. O - le-jem sva - tým

v po - ma - zá - ní vtis - kni mi pe - čeť ta - jem - nou.

Obětní průvod

7. Kdo nez-ná o - běť, nez - ná lás - ku, ne-ob-sto - jí, až

při - jde soud. Chcem ži - vé da - ry vla - stních srd - cí

ti k promě - ně - ní na - bíd - nout. Chcem ži - vé da - ry

vla - stních srd - cí ti k promě - ně - ní na - bíd - nout.

Obětní průvod 2

8. Všechno, co, Pa - ne, ješ - tě zbý - vá do pl - né mí - ry

ú - trap tvých, chcem ve tvé sí - le k spá - se svě - ta

na vlastním tě - le do - pl - nit. chcem ve tvé sí - le

k spá - se svě - ta na vlastním tě - le do - pl - nit.

Přijímání

9. Den za dnem mí - jí ži - vot lid - ský, krok za kro- kem se

blí - ží cíl. Ve - čer své dě - ti vo - lá O - tec

do - mů, kde stůl jim při - pra - vil. Ve - čer své dě - ti

vo - lá O - tec do - mů, kde stůl jim při - pra - vil.

Přijímání 2

10. Jak toužím jíst a pít z tvých da - rů! Ot - ví - rá m srd - ce,

ú - sta svá. Kéž mo - je du - še te - bou ros - te,

když sí - ly tě - la u - bý - vá. Kéž mo - je du - še

te - bou ros - te, když sí - ly tě - la u - bý - vá.

Závěr

11. Buď dob-ré mys - li, dce - ro, sy - nu, pev-ně tě dr - ží

ru - ka má. Ne - zaj-de slun - ce za tvůj ob - zor,

ne - pohl-tí tě hro - bu tma. Ne - zaj - de slun - ce za

tvůj ob - zor, ne - pohl - tí tě hro - bu tma.

Závěr 2

12. Ne-kon-čí ži - vot těm, kdo vě - ří; můj Pa-ne, dí - ky,

že tě znám. V sla - bos-ti na - ší zjev svou sí - lu,

Je - ži - ši věr - ný, po - moz nám! V sla - bos-ti na - ší

zjev svou sí - lu, Je - ži - ši věr - ný, po - moz nám!